

10 Ιουνίου, 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (Αρ.2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 421/88, 426/88, 427/88).

Ο Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος του 1982 (9/82) Άρθρα 7(1) και 9(4) — Δεν επιτρέπεται η αντικατάσταση αδειών για ένα είδος οχήματος με άδεια για άλλη κατηγορία οχήματος — Παράνομη η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία επικύρωσε απόφαση της Αρχής Αδειών για αντικατάσταση πέντε αδειών υπεραστικών λεωφορείων με αντίστοιχο αριθμό αδειών υπεραστικών ταξί.

5

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Κατάχρηση Εξουσίας — Παραχώρηση αδειών υπεραστικών ταξί στο ενδιαφερόμενο μέρος και απόρριψη αιτήσεων των αιτητών με το αιτιολογικό ότι οι πρόσθετες ανάγκες ικανοποιήθηκαν, παρόλο που οι αιτητές είχαν υποβάλει τις αιτήσεις τους επτά μήνες ενωρίτερα από το ενδιαφερόμενο μέρος — Συμνοτά κατάχρηση εξουσίας και παράβαση κανόνων χρηστής διοίκησης.

10

Οι αιτητές στράφηκαν με την προσφυγή τους αυτή κατά της νομιμότητας δύο αποφάσεων της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Με την πρώτη απόφασή της η καθ' ης η αίτηση Αρχή επικύρωσε απόφαση της Αρχής Αδειών για χορήγηση πέντε αδειών υπεραστικών ταξί στη διαδρομή Λάρνακας-Λευκωσίας, στο ενδιαφερόμενο μέρος, σε αντικατάσταση ισάριθμων υπεραστικών λεωφορείων του, για την ίδια διαδρομή. Με την δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση η καθ' ης η αίτηση Αρχή επικύρωσε απόφαση της Αρχής Αδειών για χορήγηση έξι αδειών υπεραστικών ταξί στη διαδρομή Λάρνακας-Λευκωσίας στο ίδιο ενδιαφερόμενο μέρος.

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας τις επίδικες αποφάσεις,

25

αποφάσισε ότι:

5 (1) Ο Νόμος ρυθμίζει τις διάφορες κατηγορίες οχημάτων κατά διάφορους τρόπους, ανάλογα με τη χρήση τους για σκοπούς των μεταφορών και δεν επιτρέπει την αντικατάστασή του με άλλη κατηγορία οχήματος. Τούτο είναι σε αντίθεση με τα άρθρα 7(1) και 9(4) του Νόμου 9/82 και είναι σαφώς παράνομο.

10 (2) Η απόφαση της Αρχής Αδειών που επικυρώθηκε με την απόφαση της καθ' ης η αίτηση Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ήταν αποτέλεσμα κατάχρησης εξουσίας και πάρθηκε κατά παράβαση των κανόνων χρηστής διοίκησης. Οι αιτήσεις για τη χορήγηση πρόσθετων αδειών, υποβλήθηκαν από τους αιτητές περίπου επτά μήνες νωρίτερα από τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν από το ενδιαφερόμενο μέρος. Η Αρχή Αδειών όφειλε να εξετάσει αρχικά τις αιτήσεις των αιτητών αντί να σπεύσει να εξετάσει αμέσως το θέμα της χορήγησης αδειών στο ενδιαφερόμενο μέρος, εγκρίνοντας τις αιτήσεις του και απορρίπτοντας τις αιτήσεις των αιτητών με το αιτιολογικό ότι με τις έξι άδειες που ενέκρινε στο ενδιαφερόμενο μέρος, οι πρόσθετες ανάγκες της διαδρομής θα ικανοποιούνταν.

20 *Επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

Eteria Metaforon Acheritou Ltd. v. Review Licensing Authority (1987) 3 C.L.R. 1693.

Προσφυγές.

25 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής Αδειών για χορήγηση πέντε αδειών υπεραστικών ταξί στην Προσφυγή Αρ. 421/88 και έξι αδειών υπεραστικών ταξί στις Προσφυγές Αρ. 426/88 και 427/88.

30 *Α. Παναγιώτου, για τον αιτητή στην υπόθεση Αρ. 421/88.*

Ν. Χριστομηλά (Κα.), για Στ. Ερωτοκρίτου (Κα.), για το ενδιαφερόμενο μέρος στην υπόθεση αρ. 421/88.

35 *Γ. Χαραλάμπους (Δ/νίς) για Χρ. Τριανταφυλλίδη, για τους αιτητές στις υποθέσεις αρ. 426/88 και 427/88.*

Κ. Ευσταθίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος στην υπόθεση αρ. 426/88 και 427/88.

Γ. Ερωτοκρίτου (Κα.), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων οι αιτήσεις.

Cur. adv. vult. 5

Ο Δικαστής κ. Κούρρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ: Οι αιτητές με την προσφυγή τους στην 421/88, ζητούν ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής Αδειών για τη χορήγηση πέντε αδειών υπεραστικών ταξί επί της διαδρομής Λάρνακας- Λευκωσίας, στο ενδιαφερόμενο μέρος, σε αντικατάσταση ισάριθμων υπεραστικών λεωφορείων του, για την ίδια διαδρομή. 10

Επίσης, οι αιτητές ζητούν ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής Αδειών για τη χορήγηση έξι αδειών υπεραστικών ταξί στη διαδρομή Λάρνακας-Λευκωσίας στο ενδιαφερόμενο μέρος. 15

Τόσο το πρώτο μέρος θεραπείας, όσο και το δεύτερο μέρος θεραπείας που ζητούν οι αιτητές στην 421/88, προβάλλεται και ξεχωριστά με τις προσφυγές 426/88 και 427/88 από τους αιτητές Α. Μακρής και Α. Makris Tourist Taxi Service Co. Ltd.. 20

Τα γεγονότα σε συντομία είναι τα εξής: Το ενδιαφερόμενο μέρος υπόβαλε στην Αρχή Αδειών αιτήσεις με ημερομηνία 3/1/1985, για χορήγηση άδειας υπεραστικού ταξί για πέντε οχήματα σε αντικατάσταση των υπεραστικών λεωφορείων με αριθμό εγγραφής MK979, PP316, PW577, LW337 και LP46, για τη διαδρομή Λάρνακα-Λευκωσία και τανάπαλι. 25 30

Οι αιτήσεις αυτές εξετάστηκαν από την Αρχή Αδειών στις συνεδρίες της με ημερομηνία 22/2/1985 και 28/3/1985.

5 Στη δεύτερη συνεδρία παρέστησαν και εξέφρασαν απόψεις οι αιτητές. Η Αρχή Αδειών ενέκρινε σε αυτή τη συνεδρία της, τις αιτήσεις του ενδιαφερόμενου μέρους και χορήγησε σε αυτόν πέντε νέες άδειες οδικής χρήσεως υπεραστικού ταξί, για πέντε καινούργια οχήματα και ακύρωσε τις άδειες των πέντε υπεραστικών λεωφορείων του. Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στα ενδιαφερόμενα μέρη και τους αιτητές, με επιστολές ημερομηνίας 5/4/1988.

10 Στις 17/4/1988, οι αιτητές προσέβαλαν με ιεραρχική προσφυγή (187/85) την απόφαση της Αρχής Αδειών. Η προσφυγή αυτή εξετάστηκε από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στις 2/3/1988 και απορρίφθηκε με τη δικαιολογία της καλύτερης εξυπηρέτησης των αναγκών της διαδρομής. Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών κοινοποιήθηκε στους αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος με επιστολή ημερομηνίας 9/3/1988.

20 Επίσης, το ενδιαφερόμενο μέρος υπόβαλε αιτήσεις στην Αρχή Αδειών με ημερομηνία 12/1/1983 και ζητούσε να του χορηγηθούν άδειες οδικής χρήσης υπεραστικών ταξί στη διαδρομή Λάρινακας- Λευκωσίας, για τα αδειούχα οχήματά του, με αριθμό εγγραφής DT655, DW397, HW199, KA762, ER222 και DY996.

25 Οι πιο πάνω αιτήσεις, εξετάστηκαν από την Αρχή Αδειών στις συνεδρίες της με ημερομηνία 25/1/1983, 21/4/1983 και 26/4/1983, κατά τις οποίες κλήθηκαν για παραστάσεις οι άμεσα ενδιαφερόμενοι. Κλήθηκαν επίσης και οι εκπρόσωποι των αυτοκινητιστικών οργανώσεων.

30 Η Αρχή Αδειών στη συνεδρία της με ημερομηνία 2/6/1983, αποφάσισε να χορηγήσει στο ενδιαφερόμενο μέρος τις αιτούμενες άδειες, και κοινοποίησε την απόφασή της τόσο στον ίδιο όσο και στους αιτητές, με επιστολές ημερομηνίας 11/6/1983.

35 Εναντίον της πιο πάνω απόφασης της Αρχής Αδειών, υποβλήθηκαν από μέρους των αιτητών ιεραρχικές προσφυγές με αριθμό 134, 135, 136, 137, 138 και 139/83. Οι

πιο πάνω ιεραρχικές προσφυγές εξετάστηκαν από τον Υπουργό Συγκοινωνιών και Έργων και απορρίφθηκαν με απόφαση ημερομηνίας 21/3/1984.

Στις 5/6/1986, οι αιτητές καταχώρησαν στο Ανώτατο Δικαστήριο προσφυγή με αριθμό 291/84, και ζητούσαν ακύρωση της απόφασης του Υπουργού Συγκοινωνιών και Έργων με την οποία απέρριψε τις ιεραρχικές προσφυγές τους.

Εν τω μεταξύ, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επιλήφθηκε ξανά των ιεραρχικών προσφυγών στις 9/9/1987 και 22/9/1987, μετά από επιστολή της Γενικού Εισαγγελέως της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 4/7/1987. Επίσης, συζήτησε το ίδιο θέμα στην 1/2, 6/2 και 2/3/1988 και αποφάσισε να απορρίψει τις ιεραρχικές προσφυγές για καλύτερη εξυπηρέτηση της διαδρομής.

Αναφορικά με την απόφαση της Αρχής Αδειών για χορήγηση πέντε αδειών υπεραστικών ταξί για τη διαδρομή Λάρινακα-Λευκωσία στο ενδιαφερόμενο μέρος, σε αντικατάσταση ισάριθμων υπεραστικών λεωφορείων του για την ίδια διαδρομή, είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι οι καθ' ύλην αιτήση δε δύνανται να ακυρώσουν τις πέντε άδειες των υπεραστικών λεωφορείων, καθότι τούτο αντίκειται στον περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμο του 1982 (9/82), όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 84/84, όπου τίθενται καθαρά οι περιπτώσεις κάτω από τις οποίες μια άδεια οδικής χρήσεως δύναται να ακυρωθεί και ότι στην προκειμένη περίπτωση καμιά από τις ρηθείσες περιπτώσεις δεν υφίσταται.

Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, είναι η θέση των αιτητών ότι στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει θέμα αντικατάστασης των πέντε αδειών των υπεραστικών λεωφορείων, με τις πέντε νέες δοθείσες άδειες. Τούτο αντίκειται στις πρόνοιες του Νόμου 9/82 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 84/84, καθότι στο άρθρο 7 του ρηθέντος Νόμου, καθορίζονται οι περιπτώσεις που επιτρέπονται τέτοιες αντικαταστάσεις και η παρούσα δεν εμπίπτει σε καμιά

από τις ρηθείσες περιπτώσεις. Σχετική είναι η υπόθεση *Eteria Metaforon Acheritou Ltd v. The Review Licensing Authority* (1987) 3 C.L.R. 1693.

5 Η θέση των καθ' ων η αίτηση είναι ότι με την ακύρωση των αδειών υπεραστικών λεωφορείων και τη χορήγηση αδειών υπεραστικών ταξί, σε καμιά περίπτωση δεν επηρεάζεται η επιβατική κίνηση των αιτητών, γιατί τα καταργηθέντα λεωφορεία του ενδιαφερομένου μέρους διακινούνταν πάνω στην ίδια διαδρομή και διέθεταν 11 θέσεις και 10 όχι 8 όπως τα υπεραστικά ταξί.

Ο Νόμος, όμως, ρυθμίζει τις διάφορες κατηγορίες οχημάτων κατά διάφορους τρόπους, ανάλογα με τη χρήση τους για σκοπούς των μεταφορών και δεν επιτρέπει την αντικατάστασή τους με άλλη κατηγορία οχήματος. Τούτο 15 είναι σε αντίθεση με τα άρθρα 7(1) και 9(4) του Νόμου 9/82 και είναι σαφώς παράνομο. Κατά συνέπεια, η πιο πάνω απόφαση ακυρώνεται.

20 'Όσον αφορά το δεύτερο μέρος θεραπείας για τη χορήγηση έξι αδειών υπεραστικών ταξί στη διαδρομή Λάρνακας-Λευκωσίας για τα οχήματα DT655, DW397, HW199, KA762, ER222 και DY996, οι αιτητές αναφέρουν τα ακόλουθα στη γραπτή τους αγόρευση, τα οποία δεν αντικρούστηκαν από τους καθ' ων η αίτηση:- 'Ότι, δηλαδή, οι αιτητές προς αντιμετώπιση των παρουσιαζομένων αναγκών οι 25 οποίες επιβεβαιώθηκαν και με σχετικές έρευνες της αρμόδιας αρχής, υπόβαλαν αιτήσεις για τη χορήγηση πρόσθετων αδειών επί της υπεραστικής διαδρομής Λευκωσίας-Λάρνακας-Λεμεσού. Οι αιτήσεις υποβλήθηκαν στις 2/5/82, αλλά η αρμόδια αρχή δεν προώθησε και δεν 30 επιλήφθηκε έγκαιρα τούτων, παρόλο ότι από καιρού είχε διαπιστώσει τις πρόσθετες ανάγκες της εν λόγω διαδρομής. Στις 12/1/1983 υπόβαλε αιτήσεις για τα έξι οχήματα που αναφέρονται πιο πάνω και το ενδιαφερόμενο μέρος και η αρμόδια αρχή έσπευσε αμέσως να 35 εξετάσει το θέμα στις 25/3/1983 και η Αρχή Αδειών στις 2/6/1983 εξέδωσε την απόφασή της ως ακολούθως:-

(α) Ενέκρινε τις αιτήσεις του ενδιαφερόμενου με-
ρους για έξι άδειες και

(β) Ενόψει τούτου, απέρριψε τις αιτήσεις των αιτη-
τών με το αιτιολογικό ότι με τις έξι άδειες που ενέκρινε
στο ενδιαφερόμενο μέρος οι πρόσθετες ανάγκες της
διαδρομής θα ικανοποιούνταν πλέον.

Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκαν ότι τα πιο πάνω
οχήματα ήταν εκτοπισθέντα αδειούχα υπεραστικά ταξί
στη διαδρομή Αμμοχώστου-Λευκωσίας και Αμμοχώστου-
Λάρνακας και ότι τα ταξί αυτά έπρεπε κάποιου να δρομο-
λογηθούν όπως και τα εκτοπισθέντα αδειούχα των αιτη-
τών. Όλα τα οχήματα των αιτητών, ισχυρίστηκε η δικηγό-
ρος των καθ' ων η αίτηση, δρομολογήθηκαν επί νέων
διαδρομών από το 1975, ενώ η απόφαση για δρομολόγηση
των εκτοπισθέντων αυτών οχημάτων του ενδιαφερόμε-
νου μέρους, στον οποίο κατ' αρχή χορηγήθηκε άδεια
στις 2/6/1983, προσβάλλεται μέχρι σήμερα με ιεραρχικές
προσφυγές και προσφυγές στο Ανώτατο Δικαστήριο. Η
δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, υποστήριξε ότι η Αναθεω-
ρητική Αρχή Αδειών έλαβε υπόψη της την επιβατική κίνη-
ση της διαδρομής μετά από καταμέτρηση που έγινε από το
Τμήμα Οδικών Μεταφορών στις 23, 26 και 27 Φεβρουα-
ρίου 1987 και την εισήγηση του Τμήματος που περιέχεται
στην επιστολή με ημερομηνία 27/4/1987.

Θεωρώ ότι η απόφαση της Αρχής Αδειών, που επικυ-
ρώθηκε με την ιεραρχική προσφυγή, ήταν αποτέλεσμα κα-
τάχρησης εξουσίας και επίσης ότι πάσθηκε κατά παράβα-
ση των κανόνων χρηστής διοίκησης. Οι αιτήσεις για τη
χορήγηση πρόσθετων αδειών, υποβλήθηκαν από τους αι-
τητές περίπου επτά μήνες νωρίτερα από τις αιτήσεις που
υποβλήθηκαν από το ενδιαφερόμενο μέρος. Η Αρχή
Αδειών οφείλε να εξετάσει αρχικά τις αιτήσεις των αιτη-
τών αντί να σπεύσει να εξετάσει αμέσως το θέμα της χορή-
γησης αδειών στο ενδιαφερόμενο μέρος, εγκρίνοντας τις
αιτήσεις του για έξι άδειες και απορρίπτοντας τις αιτή-
σεις των αιτητών με το αιτιολογικό ότι με τις έξι άδειες
που ενέκρινε στο ενδιαφερόμενο μέρος, οι πρόσθετες ανά-

4 Α.Α.Δ. Παπαδόπουλος κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά. (Αρ.2) Κούρρης, Δ.

γκες της διαδρομής θα ικανοποιούνταν πλέον.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, οι προσφυγές επιτυγχάνουν και οι επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται
χωρίς έξοδα.*